

BİREYSEL EMEKLİLİK SİSTEMİNİN TANITILMASI VE VERGİSEL BOYUTU –I-

I- GENEL AÇIKLAMA :

Bireylerin geleceğe yönelik ekonomik risklere karşı korunması modern toplumların vazgeçilmez bir unsurudur. Bu çerçevede günümüz çağdaş toplumlarında, refah devleti anlayışının bir uzantısı olan kamusal sosyal güvenlik müesseselerinin tamamlayıcısı niteliğindeki Bireysel Emeklilik Sistemleri kurulmuştur. Piyasa mekanizmasına dayalı etkinlik ve verimlilik prensipleri içinde çalışan bu kurumların hukuki zemini ise katılımcı bireyleri ve toplum çıkarlarını koruyacak biçimde, sistemin yer aldığı devletler tarafından ayrıntılı bir biçimde düzenlenmektedir.

Bu bağlamda, ülkemizde de, kamunun hem nitelik hem de kapsam olarak, geleceğe yönelik ekonomik risklere karşı tek başına kavrayamadığı toplum bireylerinin bu güvenlik ihtiyacının karşılanması amacı ile Bireysel Emeklilik Sistemi düzenlemesi getirilmiştir. 07.04.2001 tarih ve 24366 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanarak, 07.10.2001 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenleme ile bir yandan sistemin hukuki dayanağı açık bir şekilde oluşturularak bireysel çıkarlar korunmuş, diğer yandan oluşturulan bu sistem kapsamında ülkenin makro ekonomik amaçlarına yönelik kaynak sağlanması hedeflenmiştir.

Yasal dayanağı oluşturulan bireysel emeklilik sistemi ile vergi mevzuatının uyumlu bir hale getirilebilmesi için 10.07.2001 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanarak, bireysel emeklilik sisteminin uygulamaya geçeceği 07.10.2001 tarihinden itibaren yürürlüğe girmek üzere “4697 sayılı Bazı Vergi Kanunlarında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun” ile vergi kanunlarında bir takım değişiklikler yapılarak yeni hükümler ihdas edilmiştir.

Yapılan bu çalışma çerçevesinde, konu iki ana bölümde ele alınacak, birinci bölümde bireysel emeklilik sistemi ile getirilen düzenleme tanıtıldıktan sonra ikinci bölümde ise bu sisteme yönelik olarak vergi mevzuatında yapılan düzenleme ve değişiklikler sunulacaktır.

II- 4632 SAYILI “BİREYSEL EMEKLİLİK TASARRUF VE YATIRIM SİSTEMİ KANUNU” İLE YAPILAN DÜZENLEMELER :

A- AMAC VE KAPSAM :

Bilindiği üzere, ülkemizde 07 Nisan 2001 tarih ve 24366 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan ve 07.10.2001 tarihinde yürürlüğe giren 4632 Sayılı “Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu” ile kamuoyunda “**özel emeklilik**” olarak bilinen Bireysel Emeklilik Sistemi uygulaması başlamıştır.

Bireysel Emeklilik Sisteminin kurulması, kanunun “amaç” başlıklı 1’inci maddesinde de belirtildiği üzere; bireylere kamu güvenlik sistemine ek olarak, emeklilik dönemlerinde ilave gelir sağlamayı hedeflemektedir. Bu temel amacın yanı sıra, sistem kapsamında oluşturulacak tasarrufların iktisadi hayata kanalize edilmesiyle uzun vadeli kaynak yaratılarak, yatırımların finansmanı ve buna bağlı olarak istihdamın artırılması, bu çerçevede, kalkınmanın desteklenmesi öngörülmektedir.

Böylelikle fon üretme zaafiyeti olan zorunlu nitelikteki kamusal sigorta kesiminin, gönüllülük esasına göre işleyen bir tasarruf sistemi ile desteklenmesi sağlanacaktır. Oluşturulacak emeklilik sistemi temelde, özel sektör bünyesinde ve gönüllü katılıma dayalı olarak işleyecektir. Ancak, sistemin başarılı olması durumunda, bunun doğal bir sonucu olarak ülke ekonomisi de makro plandaki hedeflerin gerçekleştirilmesinde dayanak bulacaktır.

Bireysel emeklilik sisteminin işleyişinde, devletin temel rolü, yasal zemini oluşturmak suretiyle, formel kurallar içinde, açık ve güvenilir şekilde çalışan bir piyasa yaratmak ve bu piyasanın denetimini üstlenmektir.

Bu bağlamda, yapılan yasal düzenlemelerle bireylerin korunması sağlanırken, rekabet ortamını geliştirici, hizmet kalitesini artırıcı yönde hükümler de getirilmiştir.

Bu amaçlara yönelik, sistemin başarılı olabilmesi ve yaygınlaştırılması açısından, tamamen gönüllü tasarruflara dayanan sisteme katılımı *medeni hakları kullanma ehliyetine sahip olmanın* dışında herhangi bir koşul aranmamış, aksine ilerleyen bölümlerde açıklanacağı üzere geniş kapsamlı vergisel avantajlar tanınarak katılım teşvik edilmiştir. Böylelikle sistemin; orta ve üst gelir dilimindeki bireylere kamu güvenlik sistemine ek olarak, emeklilik dönemlerinde ilave gelir sağlama amacı doğrultusunda daha fazla insanı kapsaması ve katılımın artırılması hedeflenmiştir. Bu sayede bireylerin gelecek endişesi ile ekonomiden çektikleri, atıl olarak sakladıkları veya etkin ve verimli bir şekilde değerlendiremedikleri kaynakların ekonomiye kanalize edilmesi yoluyla yatırım ve kalkınma için hayati öneme sahip tasarruflar sağlanacaktır.

B- SİSTEMİN İŞLEYİŞİ, KURUMLARI VE DENETİMİ :

Yapılan hukuki düzenlemeler çerçevesinde, bireysel emeklilik sisteminin işleyişine, kurumlarına ve denetimine ilişkin esasları, kısaca, aşağıdaki şekilde açıklayabiliriz.

1- Sistemin İşleyişi :

a- Sisteme Katılma Koşulları :

Sistem, gönüllülük esasına dayalıdır. Katılım için, bireylerin 18 yaşını doldurmuş olması ve *medeni hakları kullanma ehliyetinin* bulunması yeterli olmaktadır. Sisteme katılmak isteyen bireyler, 4632 sayılı kanunda tanımı ve kuruluş koşulları açıklanmış olan *Emeklilik Şirketleri* ile bir **emeklilik sözleşmesi** imzalamak zorundadırlar. Emeklilik sözleşmesinde yer alması gereken hususlar Sermaye Piyasası Kurulunun görüşü alınarak Hazine Müsteşarlığı'nca belirlenir.

Emeklilik sözleşmesinde; katılımcının sisteme girmesi, sistemden ayrılması, emekli olması, katkı paylarının ödenmesi, katkı paylarının bireysel hesaplardan izlenmesi, katkıların fonlarda değerlendirilmesi, tarafların hak ve yükümlülüklerine ilişkin düzenleyici hükümler yer almaktadır. Katılımcı emeklilik sözleşmesine uygun olarak bireysel emeklilik hesabına katkıda bulunur.

b- Emeklilik Hakkı İçin Gerekli Şartlar :

Katılımcı, sisteme giriş tarihinden itibaren en az on yıl süre ile sistemde bulunmak koşuluyla, 56 yaşını tamamladıktan sonra emekliliğe hak kazanır. Buna göre, emekli olabilmek için en az 10 yıl süre ile sistemde bulunmak ve 56 yaşını doldurmuş olmak şartlarının birlikte gerçekleşmesi gerekmektedir.

Emekliliğe hak kazanan katılımcı, emeklilik hesabındaki birikimlerinin bir kısmının veya tamamının defaten kendisine ödenmesini isteyebileceği gibi, alternatifi olarak, yapacağı "**yıllık gelir sigortası sözleşmesi**" çerçevesinde kendisine aylık ödenmesini talep edebilir.

Yıllık gelir sigortası, sigortalının yaşaması halinde hemen veya belli bir süre sonra başlayan ve sigortalıya veya lehdarlarına ömür boyu ve belirli süreler için yapılan düzenli ödemeleri ifade etmektedir. Emeklilik maaşı aylık olabileceği gibi üç aylık, altı aylık veya yıllık ödemeler şeklinde de olabilir.

Katılımcı, emeklilik süresi içinde de emekliliğe hak kazanmadan sistemden ayrılabilir. Bu takdirde emeklilik hesabındaki birikimler kendisine emeklilik sözleşmesinde yer alan hükümler çerçevesinde ödenir. Katılımcının, emekliliğe hak kazanmadan sistemden ayrılması konusunda Kanunda bir düzenleme öngörülmemiş, bunun yerine bireyle emeklilik şirketi arasında yapılacak sözleşme hükümlerine göre işlem yapılacağı belirtilmiştir.

Katılımcı, sistemden ayrılmadan bir başka emeklilik şirketine birikimlerinin aktarılmasını talep edebilir. Bu takdirde ise ilk emeklilik sözleşmesinin yürürlük tarihinden itibaren en az bir yıl geçmesi gerekmektedir. Bir yıl geçmeden bir başka emeklilik şirketine birikimlerin aktarılması talep edilemez.

Katılımcının emekliliğe hak kazanmasından sonra bir başka emeklilik şirketi veya hayat sigorta şirketi ile yıllık gelir sigortası sözleşmesi yapması halinde de hesaptaki birikimlerinin kesinti yapılmaksızın kendisine veya ilgili şirkete ödenmesi gerekmektedir.

Katılımcıların, sisteme yönelik olarak katılımla birlikte ortaya çıkan mali yükümlülükleri ise emeklilik şirketine periyodik ödeme şeklindeki devamlılık arz eden katkıdır. Bunun yanı sıra, emeklilik şirketi, katılımcının sisteme ilk kez katılması sırasında ve yeni bir bireysel emeklilik hesabı açtırması halinde, ayrıca giriş aidatı talep edebilme hakkını haiz olup, bu aidatlar katkı paylarından ayrı olarak bir yıl içinde taksitler halinde tahsil edilebilir.

2- Sistemin Kurumları :

Bireysel emeklilik sistemi, temel olarak **emeklilik şirketleri** bünyesinde şekillenmekte ve sistem bu kurumlar aracılığı ile işlerlik kazanmaktadır. Ancak, emeklilik şirketleri aracılığı ile sisteme sağlanan kaynakların, bu şirketler bünyesinde Sermaye Piyasası Kanunu'nun yatırım fonlarına ilişkin hükümleri çerçevesinde oluşturulacak **emeklilik yatırım fonları** tarafından değerlendirilmesi söz konusudur. Dolayısı ile, Emeklilik şirketleri, sistemin idari (yönetmel) organizasyon boyutunu temsil ederken, emeklilik yatırım fonları ise yatırım ve plasman yönüyle ilgilenmektedirler.

a- Emeklilik Şirketleri :

Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi Kanunu'nun dördüncü bölümü 8 ile 14'üncü maddelerinde emeklilik şirketlerinin kuruluşu, faaliyetleri ve sorumluluklarına ilişkin düzenlemeler yapılmıştır. Kanunun 8'inci maddesine göre,

“Emeklilik şirketi, bu Kanuna göre kurulan ve bireysel emeklilik sisteminde faaliyet göstermek üzere bu Kanun ile ihdas edilen emeklilik branşında ruhsat almış şirketi ifade eder.Şirket, 21.12.1959 tarihli ve 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu hükümlerine göre hayat ve ferdi kaza branşlarında da ruhsat alabilir.”

Yapılan düzenleme çerçevesinde, emeklilik şirketinin esas faaliyet alanı tanımlanırken, emeklilik konusunda faaliyet gösterme sınırlaması getirilmiş, ancak, hayat ve ferdi kaza branşlarında da ruhsat alınarak faaliyette bulunulabileceği yönünde bir esneklik tanınmıştır. Fakat, emeklilik şirketlerinin birden fazla branşta faaliyet göstermesi durumunda, her branş için hesapların ayrı izlenmesi gerekmektedir.

Emeklilik şirketlerinin kuruluş izninin Hazine Müsteşarlığı'nın bağlı olduğu bakanlık tarafından verileceği belirtilmiş ve bu şirketlerin kurulabilmesi için aranacak şartlar Kanunu'nun 8'inci maddesinde aşağıdaki şekilde sıralanmıştır:

- 1- Şirketin, anonim şirket şeklinde kurulması,
  - 2- Faaliyet konusunun bu kanunda belirtilen faaliyetlerle sınırlandırılmış olması,
  - 3- Sermayesinin 20 trilyon liradan az olmaması ve ödenmiş sermayesinin asgari 10 trilyon olması ve kalan tutarın üç yıl içerisinde ödenmesinin taahhüt edilmesi,
  - 4- Hisse senetlerinin nakit karşılığı çıkarılması ve tamamının nama yazılı olması,
  - 5- Ana sözleşmesinin Bireysel Emeklilik Kanununa uygun olması,
  - 6- İş planı ve sistem tasarımı ile yapılabirlik raporlarının sunulması,
- Ayrıca, kurucuları ile ilgili genel ve özel hükümler 7'inci bentte yer almıştır.

Emeklilik şirketleri, uzun vadeli sözleşmelere dayanan bireysel ve toplumsal çıkarları, mali piyasa araçlarını kullanmak suretiyle sağlamayı vadettiğinden, yapısının ve sermayesinin bu hedeflere paralel olarak yeterince güçlü ve güvenilir, kurucularının da kanunda belirtilen özelliklere sahip şahıslardan olmaları gerekmektedir.

İlgili bakanlıktan kuruluş izni alan şirketlerin 4632 sayılı Kanunun 9'uncu maddesi uyarınca faaliyette bulunabilmesi için, Hazine Müsteşarlığı'ndan “emeklilik branşında faaliyet ruhsatı” alması zorunlu tutulmuştur. Ruhsat alan şirketlerin, ruhsat tarihinden itibaren üç ay içerisinde Sermaye Piyasası Kuruluna “FON” kurmak üzere başvuruda bulunması gerektiği belirtilmiştir. Kuruluş izni alındıktan sonra 1 yıl içerisinde Hazine Müsteşarlığı'na ruhsat için müracaat edilmemesi halinde kuruluş izni; emeklilik branşında faaliyet ruhsatı alındığı halde süresi dahilinde, Sermaye Piyasası Kuruluna başvurulmaması veya başvuruya rağmen başvurunun reddedilmesi durumunda ise, hem kuruluş izni hem de faaliyet ruhsatı kendiliğinden geçersiz olur.

b- Emeklilik Yatırım Fonları :

4632 sayılı Kanuna göre kurulan Emeklilik Şirketleri, yine aynı kanun hükümleri çerçevesinde, katılımcılarından elde ettikleri katkıları, emeklilik yatırım fonları kurarak bu fonlar aracılığı ile değerlendirmek zorundadırlar.

Emeklilik yatırım fonlarına ilişkin düzenlemeler, 4632 sayılı Kanunun beşinci bölümünde yapılmıştır. Kanunun 15'inci maddesine göre emeklilik yatırım fonu;

“Şirket tarafından emeklilik sözleşmesi çerçevesinde alınan ve katılımcılar adına bireysel emeklilik hesaplarında izlenen katkıların, riskin dağıtılması ve inançlı mülkiyet esaslarına göre işletilmesi amacıyla oluşturulan mal varlığıdır.Fonun tüzel kişiliği yoktur. Fon, bu Kanunda belirtilen amaçlar dışında kullanılamaz ve kurulamaz.”

Emeklilik yatırım fonları, Sermaye Piyasası Kanunu kapsamındaki “yatırım fonu” özelliklerini taşımakta ve bu nitelikte bir sermaye piyasası kurumu olarak değerlendirilmektedir. Yatırım fonu uygulaması ile fonun portföy yönetimi çerçevesinde farklı mali araçların (sermaye piyasası araçlarının) kullanılması suretiyle risk dağıtılarak getirinin azami seviyeye ulaşması hedeflenmektedir.

Fon bünyesinde, katılımcıların bireysel emeklilik hesaplarındaki günlük birikimleri izlenebilecektir.

3- Sistemin Denetimi :

Devletin, Bireysel Emeklilik Sistemine yönelik sağlaması gereken şartlardan biri de, sistemin kurallara uygun olarak sağlıklı bir şekilde işlenmesini temin etmektir. Bu amaca yönelik olarak, sistemin işleyişinin ve kurumlarının denetiminin yapılması gerekmektedir.Bu bağlamda, 4632 sayılı Kanunun 20 ve 21’inci maddelerinde, emeklilik şirketlerinin, emeklilik yatırım fonlarının, fonların portföy yöneticilerinin ve saklayıcıların denetlenmesine ilişkin düzenleme yapılmıştır.Yapılan düzenlemelere göre;¹

- a- Emeklilik şirketlerinin, bu Kanun çerçevesinde yürütülen emeklilik faaliyetleri ile sigortacılık faaliyetlerinin en az yılda bir kez Hazine Müsteşarlığı tarafından,
- b- Emeklilik yatırım fonlarının, portföy yöneticilerinin ve saklayıcıların hesap ve işlemlerinin en az yılda bir kez Sermaye Piyasası Kurulu tarafından,
- c- Emeklilik şirketlerinin mali yönden bağımsız dış denetiminin, bağımsız denetleme kuruluşları tarafından en az yılda bir kez,
- d- Emeklilik yatırım fonlarının hesap ve işlemlerinin, ayrıca, üçer aylık dönemler itibari ile bağımsız denetleme kuruluşları tarafından denetlenmesi gerekmektedir.

C- HAYAT SİGORTASI UYGULAMASI İLE ARASINDAKİ FARKLAR :

Bilindiği üzere, bireysel emeklilik sistemine yönelik düzenlemeler öncesinde, ülkemizde sigortacılık hizmeti veren şirketler hayat sigortası kolunda da 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu çerçevesindeki düzenlemeler kapsamında faaliyet göstermekteydiler. Çoğu zaman bireysel emeklilik sistemi ile karıştırılan hayat sigortası uygulamasının bireysel emeklilik sisteminden farklılıklarına aşağıda yer verilmiştir.

Hayat sigortasının temel amacı, ölüm halinde sigortalının ailesine ya da lehdarına, hayatta kalması halinde ise sigortalıya güvence ve koruma sağlamaktır. Dolayısı ile, hayat sigortası sigortalının ölümü halinde ailesine veya lehdarlarına ekonomik güvence sağlamayı hedeflemekle birlikte, sigortalının yaşaması durumunda sigortalıya da ekonomik katkı sağlamaktadır. Hayat sigortası birincil olarak ölüme bağlı ekonomik kayıp risklerini kapsarken, bunun yanı sıra

¹ - Azmi DEMİRCİ, “Bireysel Emeklilik Tasarruf ve Yatırım Sistemi ve Bu Konuda Yapılan Vergisel Düzenlemeler”, **Vergi Dünyası**, Eylül 2001, sayı 241, syf: 51

sigortalıya da güvence getirmektedir. Oysa, bireysel emeklilik sistemi bünyesinde oluşturulan özel emeklilik sigortasının amacı doğrudan sigortalıya, emeklilik sürecinde veya sisteme katıldığı zaman dilimine göre daha ilerideki bir süreçte ekonomik katkı sağlayarak gelir düzeyini ve refah seviyesini artırmaktır. Bunun yanı sıra, hayat sigortasında olduğu gibi, sigortalının ailesi ve lehdarları da kapsama alınmıştır. Burada temel hedef, bireylerin çalışma gücünü yitirdikleri emeklilik süreçlerinde hayat standartlarında kayba uğramaksızın yaşamlarını devam ettirebilmeleri için ekonomik katkı sağlamaktır. Dolayısı ile bireysel emeklilik şahıslar için daha iyi bir gelecek sağlamayı hedeflemektedir.

Diğer bir farklılık ise bireysel emeklilik sisteminde sistemden istenildiği anda çıkış son derece kolayken, hayat sigorta sisteminde asgari üç yıl süre ile çıkış mümkün olmamaktadır. Ayrıca nemalandırma kapsamı dışında kalan sisteme giriş aidatı bireysel emeklilik sisteminde hayat sigortasına kıyasla çok daha düşük olmaktadır.

Bireysel emeklilik sistemi uygulanmaya başlanmadan önce uygulanmakta olan hayat sigortasının durumunu kısaca değerlendirecek olursak; ülkemizde genel olarak sigorta şirketlerinin bankacılık sektörünün gölgesinde kaldığı ve yeterince gelişmediği gözlenmektedir. Doğrudan kişilerin gelir düzeyine de bağlı olan bu olumsuz yapı içinde, hayat sigortalarının durumu da pek iç açıcı değildir. Türkiye için, toplam sigorta primleri içinde hayat sigorta primlerinin payı yıllar itibari ile aşağıdaki gibidir;

1997 yılında	%15.71
1998 yılında	%16.80
1999 yılında	%17.98

Gelişmiş ülkelerde, özel emeklilik fonları ile birlikte hayat sigortası primleri toplamı, toplam primler içinde en üst düzeyi almaktadır. Öyle ki, sigorta kesimine tasarruf amacı ile yatırılan fonların toplamı devlet bütçesi olanaklarına yaklaşmaktadır. Ülkemizde gelir düzeyine ve gözlenen yüksek enflasyona bağlı olarak daha ziyade koruma amaçlı kısa vadeli hayat poliçeleri tercih edilmekte, buna karşılık uzun vadeli hayat poliçeleri tercih edilmemektedir.

Türkiye, hayat sigortası uygulamasında dünyada en son sıralarda yer almaktadır. Tüm dünya sigorta üretimini, hayat ve hayat dışı olmak üzere olmak üzere ikiye ayırırsak bunun %58.65'i hayat %41.35'i ise diğer dallardan oluşmaktadır. Örneğin bu oran, Japonya'da %79.70 hayat %20.30 hayat dışı olarak ortaya çıkmaktadır.

Hayat sigortası uygulamasının, Türkiye'de yaygınlaştırılmamış olması ve bu sigorta kolunun tam olarak bireysel emeklilik kapsamında öngörülen amaçları sağlayamaması nedeni ile, ülkemizde gönüllü tasarruflara dayanan özel emeklilik sistemi geniş vergi teşvik unsurlarını da ihtiva edecek şekilde 4632 sayılı Kanunla uygulamaya koyulmuştur.

Hayat sigortası uygulamasının, bireysel emeklilik sistemi ile vergisel boyutta karşılaştırılmasında ise, bireysel emeklilik sisteminin daha geniş ve kapsamlı teşvik unsurları taşıdığı görülecektir. Diğer sigorta kollarında olduğu gibi, hayat sigortası kolu hizmetleri de, 7397 sayılı Sigorta Murakabe Kanunu hükümleri çerçevesinde kurulacak sigorta şirketleri bünyesinde verilebilecektir. Aynı Kanun 2'inci maddesi uyarınca bu şirketler, münhasıran sigortacılık veya reasürans işlemleri yapmak üzere anonim şirket veya ortak sayısı 200'den az olmamak kaydıyla kooperatif şirketlerin tabi olduğu esaslara göre karşılıklı (mütüel) şirket şeklinde kurulmak zorundadırlar. Yabancı sigorta ve reasürans şirketleri ise Türkiye'de ancak şube açmak suretiyle faaliyet gösterebilirler. Belirtilen şekillerde örgütlenen sigorta şirketlerinin tamamı Kurumlar Vergisi mükellefidirler. 4632 sayılı Kanuna göre kurulan bireysel emeklilik

şirketleri de anonim ortaklık olarak kurulacağından Kurumlar Vergisi kapsamındadır. Ancak, emeklilik şirketinin katılımcılardan toplayacağı katkı paylarını, kuracağı bireysel emeklilik yatırım fonu bünyesinde değerlendirmesi zorunluluğu getirilmiş, KVK'nun istisnalar başlıklı 8'inci maddesi 4'üncü bendine (e) şıkkı ilave edilerek, bireysel emeklilik yatırım fonunun elde ettiği kazançlar kurumlar vergisinden istisna edilmiştir. Ayrıca, bu ilavenin parantez iči hükmüyle de belirtilen kazançların GVK'nun 94'üncü maddesine göre tevkifata tabi tutulmayacağı belirtilerek tam istisna uygulaması getirilmiştir.

Tahir ERDEM
Stj. Gelirler Kontrolörü

A. Murat YILDIZ
Gelirler Kontrolörü